Joan Fontana · José Enrique Gargallo Víctor Pàmies · Xus Ugarte

amb il·lustracions de Jordi Beltran

Pròleg

I TAL DIA FARÀ UN REFRANY

L'enquesta per esbrinar *Els refranys més usuals de la llengua catalana* es va endegar el 15 de gener de 2014, jornada en què, segons el Santoral, s'homenatja sant Pau l'Ermità, el qual, bo i fugint de les consuetes persecucions romanes, va fer cap a una isolada cova del desert de Tebes, on residiria, com una aranya de forat, fins als 113 anys, provecta edat en què va decidir anar passant a millor vida. El nostre admirat eremita devia pensar que "Bou que va tot sol es llepa allà on vol"; ara bé, a nosaltres, prou greu ens sap que durant anys i panys no ensopegués ningú que li etzibés: "Una ànima sola ni canta ni plora".

Ben diversament al sant exemple (ja ens ho perdonareu), aquest modest llibre és el fruit, madur, de no deixar res, ni ningú, per verd, i d'embriagar-se amb aquell vi ranci macerat a la bóta del racó de la saviesa popular, en aroma i forma de refranys. Certament, les dites i els proverbis determinen el pòsit cultural d'un poble o d'una comunitat, en la qual tots els parlants en coneixen, n'usen i, per tant, omplen, de gota en gota, o bé pel broc gros, la bóta de la comunicació quotidiana. També als nous parlants que vulguin assolir un bon domini lingüístic caldrà aprendre, al costat dels rudiments gramaticals i un lèxic bàsic, un reguitzell d'expressions que joguinegen amb el llenguatge metafòric i figurat.

Comptat i debatut, molts van ser els [refranys] llegits i pocs els escollits. Per arribar a la mostra definitiva de 497 refranys, classificats, per tal de facilitar-vos-en la lectura, en quinze grans temes (meteorològics, del calendari, sobre consells, sobre el menjar i el beure, de flora, fauna i natura, etc.), vam partir d'una selecció prèvia de 200 refranys realitzada per a l'estudi d'un mínim paremiològic català, que es va passar a universitaris de Barcelona i Vic; dels 100 refranys més votats al *Top ten de refranys catalans*; de la tria apareguda al llibre de locucions, frases fetes i refranys *Dites.cat* (Barcanova, 2012); de la consulta dels principals autors de repertoris paremiològics (per citar-ne només tres venerables exemples, el *Diccionari català-valencià-balear*, la *Paremiologia catalana comparada* de Sebastià Farnés, o els diversos reculls de Joan Amades); de la intuïció i el coneixement dels quatre impulsors de l'estudi; però també, indefectiblement, de la consulta a especialistes i coneixedors competents de les diverses zones i parlars de la llengua catalana. D'aquesta manera, vam maldar d'elaborar un recull que resultés còmode a tothom del domini lingüístic català, per tal que tot parlant s'hi trobés representat.

En aquest sentit, l'enquesta conté refranys de diferents zones, que poden variar d'un territori a un altre. Pensem, per exemple, en l'ús de l'article salat, tan propi de les Illes, o bé en algunes característiques lèxiques (sortir, eixir...) o de morfologia verbal (jo canto, jo cante, jo cant...), circumscrites a un únic territori, que, lògicament, els parlants d'altres regions sentiran com a foranes. L'estudi, ben conscient d'aquest fet, incloïa la possibilitat d'anotar-hi "Variants", per tal que cada participant pogués palesar-hi l'ús propi quan aquest no coincidia amb el refrany proposat. No cal dir, doncs, que la informació extreta en l'esmentat apartat de variants esdevindrà bàsica per respectar les característiques de cada territori i prendre'n esment. Així mateix, cadascun dels quinze blocs temàtics, a través de la casella "Més", permetia anotar tots els refranys que el participant trobés a faltar en cada tema. En conseqüència, l'enquesta consentia modificar els refranys proposats, però també aportar-hi materials nous i complementaris.

Pel que fa a la campanya de recollida de dades, es va iniciar, com ja hem dit, a mitjans de gener de 2014, amb la idea de reunir enquestes fins a Sant Joan. L'objectiu inicial era d'arribar a les mil enquestes. Per què? Doncs, perquè ens semblava que era un nombre ben significatiu que ens permetria disposar de prou material per a cada zona dialectal, de manera que totes s'hi podrien sentir degudament representades. Arribat Sant Joan, les previsions inicials no es van acomplir (ens van arribar unes 700 enquestes), per la complexitat de l'enquesta, alguns entrebancs electrònics (per exemple, va coincidir amb el problema de seguretat de Dropbox, el directori al núvol que permet compartir i descarregar fitxers, que va desactivar l'adreça de descàrrega de l'enquesta durant uns dies; així com alguns detalls tècnics en l'elaboració del document en full de càlcul), i sentíem la necessitat de prorrogar aquest termini per arribar a aquells racons del territori que sabíem que podien estar interessats a participar-hi però dels quals encara no havíem obtingut gaire dades. Així doncs, vam decidir allargassar el termini fins a l'arc-angelical dia de Sant Miquel, Sant Gabriel i Sant Rafael (29 de setembre); i, en una darrera i definitiva embranzida, fins al 13 de gener de 2015, data que tancava un any sencer de recollida d'enquestes.

A partir de les 884 enquestes obtingudes gràcies a la mai prou lloada generositat de tots els que heu volgut participar en el projecte, hem començat a extreure uns resultats que posen en relleu el coneixement parèmic dels catalanoparlants en funció de l'edat, el sexe, el lloc de residència i/o procedència, etcètera. I, com que, d'aquesta bóta de sant Ferriol, bé us en mereixeu un tastet, vet aquí els 10 refranys més votats:

- 1. Més val sol que mal acompanyat
- 2. Feta la llei, feta la trampa
- 3. Hi ha més dies que llonganisses
- 4. Com més serem, més riurem
- 5. Qui paga, mana
- 6. La primavera la sang altera
- 7. A poc a poc i bona lletra
- 8. A la tercera va la vencuda
- 9. Les aparences enganyen
- 10. Tots els camins van a Roma

Finalment, mai no hem oblidat que "A frares i minyons no prometis si no dons"; és per això que celebrem la present publicació, la qual aplega els gairebé 500 refranys triats per a l'enquesta (amb un índex alfabètic al final per facilitar-ne la localització) i compleix la promesa que vam assumir a l'hora de captar participants: la de fer-vos a mans una publicació digital commemorativa que reunís el material parèmic contingut en el document Excel de treball. Vet aquí un llibret tan dignament il·lustrat com publicat, detalls que il·lustren i publiquen el refrany "de porc i de senyor, se n'ha de venir de mena", per tal com aquesta edició digital no hauria estat possible sense la bona feina de l'ànima benvolent d'en Jordi Beltran, que ha esgarrapat hores a la seva impecable tasca de paterfamilias baixpenedesenc per entretenir-se a il·lustrar-ne els diferents capítols.

REFRANYER TEMÀTIC

1. Refranys meteorològics

A l'abril, cada gota val per mil

A l'abril, aigües mil

Abril finat, hivern acabat

Aigua cau, senyal de pluja

Aigua d'agost, mel i most

Aigua de gener, omple bótes i graner (o omple la bóta i el graner)

Al maig, cada dia un raig

Al mal temps, bona cara

Any de neu, any de Déu

Cel rogent, pluja o vent

Després del temporal ve la bonança

El ponent la mou i el llevant la plou

És tard i vol ploure, i l'ase no es vol moure

Fins a setanta d'abril no et llevis fil

Març, marçot, mata la vella a la vora del foc i a la jove si pot

Només te'n recordes de santa Bàrbara quan trona

Plou, però pel que plou, plou poc

Quan al cel hi ha bassetes (o cabretes), a la terra hi ha pastetes

Quan la Candelera plora, l'hivern és fora; quan la Candelera riu, l'hivern és viu; tant si plora com si riu, l'hivern és viu

Quan les gavines van per l'horta, fes foc i tanca la porta

Quan plou molt, no valen paraigües

Quan plou, plou per a tothom

Quan plou, plou; quan neva, neva; quan fa vent, aleshores fa mal temps

Qui sembra vents, recull tempestats

Joan Fontana \cdot José Enrique Gargallo Víctor Pàmies \cdot Xus Ugarte

ELS REFRANYS MÉS USUALS DE LA LLENGUA CATALANA

Sempre plou quan no hi ha escola Sempre plou sobre mullat Vent de xaloc, mar molta i peix poc

2. Refranys del calendari

Al juliol, ni dona ni cargol

Al maig, així me'n vaig

Any de traspàs, no te'n fiïs pas

Any nou, vida nova

Cada cosa a son temps, i a l'estiu cigales

Després d'un temps, un altre en ve

Diumenge de Rams, qui no estrena no té mans

El temps és or

El temps perdut mai més no torna

El temps tot ho cura

Hi ha més dies que llonganisses

La primavera la sang altera

Pel juny, la falç al puny

Per Any Nou, un pas de bou

Per Carnaval, tot s'hi val!

Per la Mare de Déu d'agost, a les set ja és fosc

Per Nadal una passa de gall i per Sant Antoni una de dimoni

Per Nadal, cada ovella al seu corral

Per Nadal, qui res no estrena, res no val

Per Sant Antoni una passa de dimoni

Per Sant Joan, bacores, verdes o madures, segures

Per Sant Macià, l'oronella ve i el tord se'n va

Per Santa Llúcia un pas de puça, per Nadal un pas de pardal, per Sant Esteve un pas de llebre

Per Tots Sants, capes i mocadors grans

Qui dia passa, any empeny

Qui ha fet avui, farà demà

Tal dia farà un any

3. Sobre oficis i beneficis (diners, treballs, oficis...)

A cada bugada es perd un llençol

A cal ferrer, ganivet de fusta

A sants i a minyons no els prometis si no els dons

Advocats i procuradors, a l'infern de dos en dos

Ahir pastor i avui senyor

Ai, senyor, tanta roba i tan poc sabó, i tan neta que la volen!

Al malfeiner cap eina li va bé

Amb ton senyor no vulguis partir peres

Cada mestre té el seu llibre

Cadascú tira l'aigua al seu molí i deixa en sec el del veí

Cànter nou fa l'aigua fresca

Carrers mullats, calaixos eixuts

Com més costa, més val

Costums fan lleis

D'allò perdut treu-ne el que puguis

De diners i de bondat, la meitat de la meitat

De moliner mudaràs i de lladre no te n'escaparàs

Deixa diners als amics si vols tenir enemics

Diner fa diner

El ferro, quan és calent, es doblega fàcilment

El sabater és el que va més mal calçat

Ell s'ho talla i ell s'ho cus

Els cansats fan la feina

Feina (o Obra) començada és mig acabada

Feina feta no fa destorb

Fent i desfent, aprèn l'aprenent

Feta la llei, feta la trampa

La fortuna és dels atrevits

La pela és la pela

Mestre de tot, oficial de res

No diguis blat fins que no el tinguis al sac i ben lligat

No és més ric qui té més, sinó qui menys en necessita

No és or tot el que lluu

No hi ha duros a quatre pessetes

No passis s'arada davant es bou

O caixa, o faixa

Per l'obra coneixereu el mestre

Pobrets, alegrets i ligerets de butxaca

Preu per preu, sabates grosses

Qui (no) guarda quan té, (no) menja quan vol

Qui a dos amos (o senyors) vol servir, a un o l'altre ha de fallir (o trair)

Qui barata, el cap se grata

Qui de jove no treballa, de vell dorm a la palla

Qui és el teu enemic? El del teu ofici

Qui és sabater, que faci sabates

Qui fa un cove, fa un cistell

Qui matina, fa farina

Qui més té, més vol

Qui no sembra, no recull

Qui no té feina, el gat pentina

Qui no té l'eina, no fa feina

Qui no vulgui pols, que no vagi a l'era

Qui paga, mana

Qui primer és al molí, primer mol

Qui sembra, recull

Qui té ofici, té benefici

Robar a lladres no és pecat

Tant d'anar el càntir a la font, arriba que un dia es romp

Tant tens, tant vals

Tothom vol justícia, però no per casa seva

Un roc a la faixa i els diners a cap caixa

Uns comptes fa l'ase i uns altres el traginer

Uns neixen amb estrella i uns altres amb esquella

Val més bona fama que diners

4. Refranys sobre religió i creences

Cadascú a casa seva i Déu en la de tots

Darrere la creu hi ha el diable

De desagraïts, l'infern n'és ple

Dels pecats del piu, el Nostre Senyor se'n riu

Déu dóna pa a qui no té dents per rosegar

Déu nos en guard d'un ja està fet

El miracle de Mahoma, que es va adormir al sol i es va despertar a l'ombra

El món no es va fer en un dia

El pecat es pot dir, però el pecador, no

En el pecat porta la penitència

Home roig i gos pelut, primer mort que conegut

L'home proposa i Déu disposa

L'hàbit no fa el monjo

No es pot repicar i anar a la processó

No es recorda el capellà que va ser escolà

Pagant, sant Pere canta

Paraula donada, paraula sagrada

Pels teus pecats, portes els genolls pelats

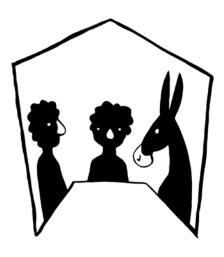
Qui escup al cel, a la cara li torna (o cau)

Qui estigui lliure de culpa, que llenci la primera pedra

Sa feina des diumenge el dimoni se la menja

Sap més el dimoni per vell que per dimoni

5. Refranys sobre la llar i la família

A la taula i al llit, al primer crit

A pare guanyador, fill gastador

Cada casa és un món

Cadascú a casa seva fa el que vol

Casa de dues portes fa de mal guardar

Com més cosins, més endins

Contínua gotera forada la casa

De Joans, Joseps i ases, n'hi ha a totes les cases

De llevant o de ponent, de la dona sigues parent

De pare músic, fill ballador

De tant que et vull et trac un ull

De vells ningú en vol sofrir, però tothom vol envellir

Els testos s'assemblen a les olles, pel cul o per les vores

Entre pares i germans no hi vulguis ficar les mans

Escombra nova escombra bé

Fill ets, pare seràs; tal faràs, tal trobaràs

Hoste i peix menut al cap de tres dies put

Hostes vingueren que de casa ens tragueren

La roba bruta, rentar-la a casa

Més val sol que mal acompanyat

No és més net qui més neteja, sinó qui menys embruta

Joan Fontana \cdot José Enrique Gargallo Víctor Pàmies \cdot Xus Ugarte

ELS REFRANYS MÉS USUALS DE LA LLENGUA CATALANA

On vagis, dels teus n'hagis

Qui amb xiquets es gita, pixat s'alça

Qui t'ha fet el nas, que et tinga al braç

Qui té padrins, el bategen

Tal pare, tal fill

Tota pedra fa paret

6. Refranys sobre homes i dones. El cos humà i les edats de la vida

A boca tancada, no hi entren mosques

A bon entenedor, breu parlador

Amb els anys arriben els desenganys

Busca-te-la guapa i fina que grossa i gorrina ja es farà

Com més amics, més clars

De la boca al nas no en tastaràs pas

Dos no es barallen, si un no vol

El que es té al néixer no es perd al créixer

El vertader amic es coneix en la necessitat

En la terra dels cecs, el borni és el rei

Estira més un pèl de figa que una maroma de barco

Hi ha ulls que s'enamoren de lleganyes

Hi veuen més quatre ulls que dos

Home casat, burro espatllat

Home previngut mai no és vençut

Home refranyer, guilopo i malfaener

Infants i orats diuen les veritats

L'home que vol mentir gran memòria ha de tenir

La llengua no té ossos, però en trenca de ben grossos

Li diu el mort al degollat: —Qui t'ha fet eixe forat?

N'hi ha que neixen estrellats

Ningú no neix ensenyat

On hi ha pèl, hi ha alegria

On va la corda va el poal

Pot petit aviat és ple

Primer jo, després jo i sempre jo

Quan vegis la barba de ton veí pelar, posa la teva a remullar

Qui és desgraciat, amb els collons entropessa

Qui molt s'abaixa, el cul ensenya

Qui no té cap (o memòria), que tingui cames

Qui té boca s'equivoca i qui té nas es moca

Qui va amb autobús és coix o gamarús

Qui va amb un coix, al cap de l'any ho són tots dos

S'atrapa (o agafa) abans (o primer) a un mentider que a un coix

Si has de prendre consell, pren-lo sempre d'home vell

Si vols estar ben servit, fes-te tu mateix el llit

Tira més un pèl de dona que cent mules

Ull per ull, dent per dent

Una mà renta l'altra i les dues la cara

Vés-te'n, Anton, que el qui es queda ja es compon

Vesteix un bastó i semblarà un senyor

Viu més qui piula que qui xiula

Vol i dol

7. Refranys de flora, fauna i natura

A cada ocellet li agrada el seu niuet

A cavall regalat no li miris el dentat

A gos flac, tot són puces

A l'estiu tota cuca viu

A la vora del riu no t'hi facis el niu

A on aniràs, bou, que no llauris?

A qui es fa ovella, el llop se'l menja

A tot arreu se'n fan, de bolets, quan plou

Al bou per la banya i a l'home per la paraula

Alaba't, ruc, que a vendre et duc

Amb temps i palla maduren les nespres

Arbre en terra tothom hi fa guerra

Arrancada de cavall (o de bou, o de burro, o de matxo o de rossí), parada de rossí (o

d'ase, o de burro/a, o de somera)

Ase (o Bestiar) de molts, el llop se'l menja

Bo bo vol dir ruc

Bou vell llaura dret

Brams d'ase no arriben al cel

Cada gall canta bé en son galliner

Cara d'ovella i ungles de llop

Com més alt, més animal

Corbs amb corbs no es treuen els ulls

Crieu corbs i us trauran els ulls

D'on menys es pensa salta la llebre

De més verdes en maduren

De nit tots els gats són negres

De porc i de senyor se n'ha de venir de mena

Deixa pixar es mul

Dos galls en un galliner, no hi poden ser

El bou solt es llepa com vol

El foc té aturador, que l'aigua no

El peix gros es menja el xic

Els arbres no deixen veure el bosc

En el lloc de la guineu, qui se n'aixeca ja no hi seu

Gat escaldat de l'aigua tèbia fuig (o amb aigua tèbia en té prou)

Gos (o Ca) que lladra no mossega

Ja et conec, herbeta, que et dius marduix

Ja pots xiular si l'ase no vol beure

L'ase sempre va al davant

L'ull de l'amo engreixa el cavall

La cabra, pels seus pecats, té els genolls pelats

La mala herba sempre creix

La mar, com més en té, més brama

Més caga un bou que cent orenetes

Morta la cuca, mort el verí

No es pot dir mal, que no surti l'animal

No es pot matar tot el que és gras

No hi ha fum sense foc

No hi ha rosa sense espines

No per tu, sinó pel pa, remena la cua el ca

No s'ha fet la mel per a la boca de l'ase

No se'n canta ni gall ni gallina

No tot són flors i violes

Per la boca mor el peix

Poll revifat, pica més que cap

Porc a mitges, mai és gras

Quan el gat no hi és, les rates ballen

Quan el sol surt, surt per a tothom

Quan els gossos borden, alguna cosa senten

Quan la guineu no les pot haver, diu que són verdes

Qui a bon arbre s'arrima, bona ombra l'acull

Qui del llop parla, el llop li surt

Qui posarà el cascavell al gat?

Qui vulgui peix, que es mulli el cul

S'ase va dir orellut a n'es porc

Segons el vent, les veles

Si per la mar s'arrasa, fica't en casa

Tot bon cavall ensopega

Una flor no fa estiu, ni dues primavera

Val més ser cap de lluç que cua d'estruç

Val més ser petit i eixerit que gros i ase

Val més un pardal a la mà que una perdiu en l'aire

8. Refranys sobre qualitats i sentiments de les persones

A les penes, punyalades

Abans és l'obligació que la devoció

Afortunat en el joc, desgraciat en l'amor

Ahir deia blanc i avui diu negre

Ajuda't i t'ajudaré

Amb paciència es guanya el cel

Amic de molts, amic de ningú

Avui per tu, demà per mi

Contra (o Sobre) gustos no hi ha res escrit

D'allò que els ulls no veuen, el cor no se'n dol

D'il·lusions també es viu

Després de les rialles vénen les ploralles

Digue'm amb qui vas i et diré qui seràs

El fi justifica els mitjans

Fa més qui vol que qui pot

L'alegria dura poc a la casa del pobre

L'esperança és l'últim que es perd

La por guarda la vinya

No hi ha pitjor cec que el que no hi vol veure

No hi ha pitjor sord que el qui no vol oir (o sentir)

Quan la fam (o la misèria) truca a la porta, l'amor fuig per la finestra

Quan un no vol, dos no es barallen

Qui amb dolents s'ajunta, dolent es torna

Qui bé et vol, et farà plorar

Qui diu les veritats, perd les amistats

Qui et vol mal, et farà riure; i qui et vol bé, et farà plorar

Qui t'estima et farà plorar

Qui té amics, té fatics(; qui té amigues, té fatigues)

Tanta confiança fa fàstic

Tohom té la seva creu

Un clau en treu un altre

9. Refranys sobre salut i malaltia

A grans mals, grans remeis

Allí on no entra el sol, hi entra el metge

Cosa dolenta, fora del ventre

De dos mals, el menor

Dels errors dels metges n'estan plens els fossars

El remei és pitjor que la malaltia

Fins a la mort tot és vida

Home vell, cada dia un mal novell

La cura va bé, però l'ull el perdrem

La recaiguda és pitjor que la malaltia

Les desgràcies no vénen mai soles

Malaltia llarga, parenta de la mort

Menja bé, caga fort i no tingues por a la mort

Mentre hi ha vida, hi ha esperança

No es coneix la salut fins que s'ha perdut

Panxa plena no té pena

Sac buit no s'aguanta dret

Salut i força al canut

Val més prevenir que guarir

10. Refranys sobre el menjar i beure

A cada porc li arriba el seu sant Martí

A carn dura, dent aguda

A falta de pa bones són coques

A la taula d'en Bernat, qui no hi és, no hi és comptat

A qui hagis de donar sopar, no li planyis el berenar

A qui no vol caldo, dues tasses

Al pa, pa, i al vi, vi

Al pot petit hi ha la bona confitura

Amb el pa a les mans hi ha qui es moriria de fam

Bon blat fa bon pa

Bon pa i bon vi escurcen el camí

Cada olleta té la seua tapadoreta

Caldera vella, bony o forat

Carn fa carn i vi fa sang

D'això, no se'n tira (o en tirarem) cap tros a l'olla

De banquets i bons sopars n'estan plens els fossars

El dinar, reposat; el sopar, passejat

El més calent és a l'aigüera

El que no mata, engreixa, o, si no, ajuda a créixer

Gallina vella fa bon caldo

Gent jove, pa tou

Gota a gota s'eixuga la bóta

L'aigua fa la vista clara

Les penes amb pa fan de més bon passar

Menjant, menjant, ve la gana

On en mengen dos, en mengen tres

Pa per a avui, fam per a demà

Pardal que vola, a la cassola

Per un cigró no es perd una olla

Qui guisa dolç, guisa per a molts; qui guisa salat, guisa per al gat

Qui menja sopes, se les pensa totes

Qui no té un all, té una ceba

Qui oli remena, els dits se n'unta

Qui té gana, somia pa

Sempre cols amarguen

Sense trencar ous, no es fan truites

Tot bon català té fred després de menjar

Tranquil·litat i bons aliments(, tenen sanes a les gents)

Un bon dinar fa de bon esperar

Val més la salsa que els cargols

11. Refranys geogràfics

Barcelona és bona si la bossa sona (...i tant si sona com si no sona, Barcelona és bona)

Cada terra fa sa guerra

De ponent, ni vent ni gent

Els catalans de les pedres en fan pans

Quan el mal ve d'Almansa, a tots alcança

Quan el Montgó (o Benicadell, o Bèrnia, o Corbera, o la Corberana, o Galatzó, o Ifac, o Matamón, o el Mondúver, o el Montsià, o la Murta, o Pipa, o Segària) porta capell, pica espart i fes cordell

Qui va a Liorna ja no torna

Roda el món i torna al Born

Tots els camins van (o duen, o porten) a Roma

Val més un veí a la porta que un parent a Mallorca

Valencià (o Andorrà, o Català, o Vigatà) i home de bé, no pot ser

12. Refranys sobre festes i lleure

Això són vuits i nous i cartes que no lliguen

Carta en terra no mou guerra

Com més serem, més riurem

De la festa, la vespra

Em fas festes i no me'n solies fer, és que em vols fotre o m'has de menester

Músic pagat no fa bon so

Qui canta els seus mals espanta

Qui treu el joc, mai perd

Som al ball i hem de ballar

Tothom diu de la fira segons com li va

13. Refranys sobre consells

A l'enemic que fuig, mostra-li la drecera

Abans de dir que sí, pregunta-ho al coixí

Cadascú per on l'enfila

Camí llarg, passa curta

Cria fama i posa't a jeure

Divideix i venceràs

El que no vulguis per a tu, no ho vulguis per a ningú

El saber no ocupa lloc

Entre poc i massa, sa mesura passa

Fes bé i no facis mal, que altra cosa no cal

La constància tot ho venç

La intenció és el que compta

La millor paraula és la que queda per dir

La paciència és la mare de la ciència

La unió fa la força

Les comparacions són odioses

Mai no se'n sap prou

Mal de molts, consol de rucs (o conhort de boigs)

No deixis les sendes velles per les novelles

No deixis per a demà el que puguis fer avui

No diguis d'aquesta aigua no en beuré, per tèrbola que sigui

No hi ha mal que cent anys duri

No hi ha mal que per bé no vingui

No s'ha d'estirar més el braç que la màniga

Paraula i pedra solta no tenen volta

Parlant, la gent s'entén

Per lluir s'ha de patir

Poques paraules i ben dites

Qui busca, troba

Qui canta a la taula i xiula al llit no té el seny gaire acomplit

Qui estiga bé, que no es moga

Qui molt abraça, poc estreny

Qui no plora, no mama

Qui no s'arrisca, no pisca

Qui pega primer, pega dos cops

Qui s'allarga més que el llençol, mostra els peus

Qui té la cua de palla, que no s'acosti al foc (o s'encén)

Qui tot ho vol, tot ho perd

Rectificar és de savis

Riurà bé qui riurà darrer

Secret de tres, no val per a res

Si et pica, rasca't

Si res li escau, posa-li blau

Val més caure en gràcia que ser graciós

Val més enginy (o manya, o traça) que força

Val més poc i bo que molt i dolent

Val més poc que no res

Val més rodar que rodolar

Val més tard que mai

Val més tenir que desitjar

Voler és poder

14. Refranys sobre moral

Boig amb boig, sempre s'avenen

D'on no n'hi ha no en raja

Del dit al fet, hi ha un bon tret

El que està fet, ja està fet

El que no passa en un any (o cent anys), passa en un instant

La corda sempre es trenca per la part més prima

La darrera gota és la que fa vessar el got

La llum dels ulls és l'alegria de l'ànima

La processó va per dintre

Mai plou a gust de tothom

Molt soroll per a no res

Moltes gotes fan un ciri

N'hi ha per a tots els gustos

No hi ha més cera que la que crema

No ofèn qui vol sinó qui pot

Només ho sap qui ho passa

Per força els pengen

Per un clau es perd una ferradura

Per una orella li entra i per l'altra li surt

Quan una porta es tanca, se n'obre una altra

Qui calla atorga

Qui diu el que vol, ha de sentir el que no vol

Qui fa el que pot, no està obligat a més

Qui juga amb foc, es crema

Qui la fa, la paga

Qui mal entén, mal respon

Qui mal pensa, mal fa

Qui no corre, vola

Qui no en fa, no en conta

Qui no es consola, és perquè no vol

Qui no et conegui, que et compri

Qui t'avisa no et vol mal

Qui té el cul llogat no seu quan vol

Savi foraster, a casa el primer

Sempre parla qui més ha de callar

Una cosa és dir i l'altra és fer

15. Calaix de sastre

A la tercera va la vençuda

A poc a poc i bona lletra

Bon vent i barca nova

De mica en mica s'omple la pica

Embolica que fa fort

En la varietat està el gust

L'experiència és la mare de la ciència

L'escriure fa perdre el llegir

L'excepció confirma la regla

Les aparences enganyen

Molta pressa i poca endreça

Quant més sucre més dolç

Set n'hi entren i set n'hi han de sortir!

Tants caps, tants barrets

Tots (o Tres) al sac i el sac en terra

Tururut, qui gemega ja ha rebut

Una bona capa tot ho tapa

Val més boig conegut que savi per conèixer

ÍNDEX ALFABÈTIC

A boca tancada, no hi entren mosques	T006
A bon entenedor, breu parlador	T006
A cada bugada es perd un llençol	T003
A cada ocellet li agrada el seu niuet	T007
A cada porc li arriba el seu sant Martí	T010
A cal ferrer, ganivet de fusta	T003
A carn dura, dent aguda	T010
A cavall regalat no li miris el dentat	T007
A falta de pa bones són coques	T010
A gos flac, tot són puces	T007
A grans mals, grans remeis	T009
A l'abril, aigües mil	T001
A la taula d'en Bernat, qui no hi és, no hi és comptat	T010
A la taula i al llit, al primer crit	
A la tercera va la vençuda	T015
A la vora del riu no t'hi facis el niu	
A l'abril, cada gota val per mil	T001
A l'enemic que fuig, mostra-li la drecera	T013
A les penes, punyalades	
A l'estiu tota cuca viu	T007
A on aniràs, bou, que no llauris?	T007
A pare guanyador, fill gastador	T005
A poc a poc i bona lletra	T015
A qui es fa ovella, el llop se'l menja	T007
A qui hagis de donar sopar, no li planyis el berenar	
A qui no vol caldo, dues tasses	
A sants i a minyons no els prometis si no els dons	T003
A tot arreu se'n fan, de bolets, quan plou	T007
Abans de dir que sí, pregunta-ho al coixí	T013
Abans és l'obligació que la devoció	T008
Abril finat, hivern acabat	T001
Advocats i procuradors, a l'infern de dos en dos	T003
Afortunat en el joc, desgraciat en l'amor	T008
Ahir deia blanc i avui diu negre	T008
Ahir pastor i avui senyor	
Ai, senyor, tanta roba i tan poc sabó, i tan neta que la volen!	
Aigua cau, senyal de pluja	T001

Aigua d'agost, mel i most	T001
Aigua de gener, omple bótes i graner (o omple la bóta i el graner)	T001
Això són vuits i nous i cartes que no lliguen	
Ajuda't i t'ajudaré	T008
Al bou per la banya i a l'home per la paraula	T007
Al juliol, ni dona ni cargol	T002
Al maig, així me'n vaig	T002
Al maig, cada dia un raig	T001
Al mal temps, bona cara	T001
Al malfeiner cap eina li va bé	T003
Al pa, pa, i al vi, vi	T010
Al pot petit hi ha la bona confitura	
Alaba't, ruc, que a vendre et duc	T007
Allí on no entra el sol, hi entra el metge	T009
Amb el pa a les mans hi ha qui es moriria de fam	T010
Amb els anys arriben els desenganys	T006
Amb paciència es guanya el cel	T008
Amb temps i palla maduren les nespres	T007
Amb ton senyor no vulguis partir peres	T003
Amic de molts, amic de ningú	T008
Any de neu, any de Déu	T001
Any de traspàs, no te'n fiïs pas	T002
Any nou, vida nova	
Arbre en terra tothom hi fa guerra	T007
Arrancada de cavall (o de bou, o de burro, o de matxo o de rossí), parada de	
rossí (o d'ase, o de burro/a, o de somera)	T007
rossí (o d'ase, o de burro/a, o de somera)	
	T007
Ase (o Bestiar) de molts, el llop se'l menja	T007
Ase (o Bestiar) de molts, el llop se'l menja	T007 T008
Ase (o Bestiar) de molts, el llop se'l menja	T007 T008 T011
Ase (o Bestiar) de molts, el llop se'l menja	T007 T008 T011 T007
Ase (o Bestiar) de molts, el llop se'l menja	T007 T008 T011 T007 T014
Ase (o Bestiar) de molts, el llop se'l menja	T007 T008 T011 T007 T014 T010
Ase (o Bestiar) de molts, el llop se'l menja	T007 T008 T011 T007 T014 T010 T010
Ase (o Bestiar) de molts, el llop se'l menja	T007 T008 T011 T007 T014 T010 T010 T015
Ase (o Bestiar) de molts, el llop se'l menja	T007 T008 T011 T007 T014 T010 T010 T015 T007
Ase (o Bestiar) de molts, el llop se'l menja	T007 T008 T011 T007 T014 T010 T010 T015 T007
Ase (o Bestiar) de molts, el llop se'l menja	T007 T008 T011 T007 T014 T010 T015 T007 T007 T006
Ase (o Bestiar) de molts, el llop se'l menja	T007 T008 T011 T007 T014 T010 T015 T007 T007 T006 T005
Ase (o Bestiar) de molts, el llop se'l menja	T007 T008 T011 T007 T014 T010 T015 T007 T007 T006 T005 T002
Ase (o Bestiar) de molts, el llop se'l menja	T007 T008 T011 T007 T014 T010 T015 T007 T006 T005 T002 T007
Ase (o Bestiar) de molts, el llop se'l menja Avui per tu, demà per mi Barcelona és bona si la bossa sona (i tant si sona com si no sona, Barcelona és bona) Bo bo vol dir ruc Boig amb boig, sempre s'avenen Bon blat fa bon pa Bon pa i bon vi escurcen el camí Bon vent i barca nova Bou vell llaura dret Brams d'ase no arriben al cel Busca-te-la guapa i fina que grossa i gorrina ja es farà Cada casa és un món Cada cosa a son temps, i a l'estiu cigales Cada gall canta bé en son galliner	T007 T008 T011 T007 T014 T010 T015 T007 T006 T005 T002 T007 T003
Ase (o Bestiar) de molts, el llop se'l menja Avui per tu, demà per mi Barcelona és bona si la bossa sona (i tant si sona com si no sona, Barcelona és bona) Bo bo vol dir ruc Boig amb boig, sempre s'avenen Bon blat fa bon pa Bon pa i bon vi escurcen el camí Bon vent i barca nova Bou vell llaura dret Brams d'ase no arriben al cel Busca-te-la guapa i fina que grossa i gorrina ja es farà Cada casa és un món Cada cosa a son temps, i a l'estiu cigales Cada gall canta bé en son galliner Cada mestre té el seu llibre	T007 T008 T011 T007 T014 T010 T015 T007 T007 T006 T005 T002 T007 T003 T010
Ase (o Bestiar) de molts, el llop se'l menja Avui per tu, demà per mi Barcelona és bona si la bossa sona (i tant si sona com si no sona, Barcelona és bona) Bo bo vol dir ruc Boig amb boig, sempre s'avenen Bon blat fa bon pa Bon pa i bon vi escurcen el camí Bon vent i barca nova Bou vell llaura dret Brams d'ase no arriben al cel Brams d'ase no arriben al cel Busca-te-la guapa i fina que grossa i gorrina ja es farà Cada casa és un món Cada cosa a son temps, i a l'estiu cigales Cada gall canta bé en son galliner Cada mestre té el seu llibre Cada olleta té la seua tapadoreta	T007 T008 T011 T007 T014 T010 T015 T007 T006 T005 T002 T007 T003 T010 T011
Ase (o Bestiar) de molts, el llop se'l menja Avui per tu, demà per mi Barcelona és bona si la bossa sona (i tant si sona com si no sona, Barcelona és bona) Bo bo vol dir ruc Boig amb boig, sempre s'avenen Bon pa i bon vi escurcen el camí Bon vent i barca nova Bou vell llaura dret Brams d'ase no arriben al cel Busca-te-la guapa i fina que grossa i gorrina ja es farà Cada casa és un món Cada cosa a son temps, i a l'estiu cigales Cada mestre té el seu llibre Cada olleta té la seua tapadoreta Cada terra fa sa guerra	T007 T008 T011 T007 T014 T010 T015 T007 T006 T005 T002 T007 T003 T010 T011 T005
Ase (o Bestiar) de molts, el llop se'l menja Avui per tu, demà per mi Barcelona és bona si la bossa sona (i tant si sona com si no sona, Barcelona és bona) Bo bo vol dir ruc Boig amb boig, sempre s'avenen Bon blat fa bon pa Bon pa i bon vi escurcen el camí Bon vent i barca nova Bou vell llaura dret Brams d'ase no arriben al cel Busca-te-la guapa i fina que grossa i gorrina ja es farà Cada casa és un món Cada cosa a son temps, i a l'estiu cigales Cada gall canta bé en son galliner Cada olleta té la seua tapadoreta Cada terra fa sa guerra Cadascú a casa seva fa el que vol	T007 T008 T011 T007 T014 T010 T015 T007 T005 T005 T002 T007 T003 T010 T011 T005 T004
Ase (o Bestiar) de molts, el llop se'l menja	T007 T008 T011 T007 T014 T010 T015 T007 T006 T005 T002 T007 T003 T011 T011 T005 T004 T013

Camí llarg, passa curta	T013
Cànter nou fa l'aigua fresca	T003
Cara d'ovella i ungles de llop	
Carn fa carn i vi fa sang	T010
Carrers mullats, calaixos eixuts	T003
Carta en terra no mou guerra	
Casa de dues portes fa de mal guardar	
Cel rogent, pluja o vent	
Com més alt, més animal	
Com més amics, més clars	
Com més cosins, més endins	
Com més costa, més val	
Com més serem, més riurem	
Contínua gotera forada la casa	
Contra (o Sobre) gustos no hi ha res escrit	
Corbs amb corbs no es treuen els ulls	
Cosa dolenta, fora del ventre	
Costums fan Îleis	
Cria fama i posa't a jeure	T013
Crieu corbs i us trauran els ulls	
D'això, no se'n tira (o en tirarem) cap tros a l'olla	
D'il·lusions també es viu	
D'allò perdut treu-ne el que puguis	
D'allò que els ulls no veuen, el cor no se'n dol	
Darrere la creu hi ha el diable	
De banquets i bons sopars n'estan plens els fossars	
De desagraïts, l'infern n'és ple	
De diners i de bondat, la meitat de la meitat	
De dos mals, el menor	
De Joans, Joseps i ases, n'hi ha a totes les cases	
De la boca al nas no en tastaràs pas	
De la festa, la vespra	
De llevant o de ponent, de la dona sigues parent	
De més verdes en maduren	
De mica en mica s'omple la pica	T015
De moliner mudaràs i de lladre no te n'escaparàs	
De nit tots els gats són negres	
De pare músic, fill ballador	T005
De ponent, ni vent ni gent	T011
De porc i de senyor se n'ha de venir de mena	T007
De tant que et vull et trac un ull	
De vells ningú en vol sofrir, però tothom vol envellir	
Deixa diners als amics si vols tenir enemics	
Deixa pixar es mul	T007
Del dit al fet, hi ha un bon tret	
Dels errors dels metges n'estan plens els fossars	T009
Dels pecats del piu, el Nostre Senyor se'n riu	
Després de les rialles vénen les ploralles	
Després del temporal ve la bonança	

Després d'un temps, un altre en ve	T002
Déu dóna pa a qui no té dents per rosegar	T004
Déu nos en guard d'un ja està fet	
Digue'm amb qui vas i et diré qui seràs	T008
Diner fa diner	T003
Diumenge de Rams, qui no estrena no té mans	T002
Divideix i venceràs	T013
D'on menys es pensa salta la llebre	T007
D'on no n'hi ha no en raja	
Dos galls en un galliner, no hi poden ser	T007
Dos no es barallen, si un no vol	
El bou solt es llepa com vol	T007
El dinar, reposat; el sopar, passejat	T010
El ferro, quan és calent, es doblega fàcilment	T003
El fi justifica els mitjans	T008
El foc té aturador, que l'aigua no	T007
El més calent és a l'aigüera	T010
El miracle de Mahoma, que es va adormir al sol i es va despertar a l'ombra	T004
El món no es va fer en un dia	T004
El pecat es pot dir, però el pecador, no	T004
El peix gros es menja el xic	T007
El ponent la mou i el llevant la plou	T001
El que es té al néixer no es perd al créixer	T006
El que està fet, ja està fet	T014
El que no mata, engreixa, o, si no, ajuda a créixer	T010
El que no passa en un any (o cent anys), passa en un instant	T014
El que no vulguis per a tu, no ho vulguis per a ningú	T013
El remei és pitjor que la malaltia	T009
El sabater és el que va més mal calçat	T003
El saber no ocupa lloc	T013
El temps és or	T002
El temps perdut mai més no torna	T002
El temps tot ho cura	T002
El vertader amic es coneix en la necessitat	
Ell s'ho talla i ell s'ho cus	
Els arbres no deixen veure el bosc	
Els cansats fan la feina	T003
Els catalans de les pedres en fan pans	T011
Els testos s'assemblen a les olles, pel cul o per les vores	T005
Em fas festes i no me'n solies fer, és que em vols fotre o m'has de menester	T012
Embolica que fa fort	
En el lloc de la guineu, qui se n'aixeca ja no hi seu	T007
En el pecat porta la penitència	T004
En la terra dels cecs, el borni és el rei	
En la varietat està el gust	
Entre pares i germans no hi vulguis ficar les mans	T005
Entre poc i massa, sa mesura passa	
És tard i vol ploure, i l'ase no es vol moure	
Escombra nova escombra bé	T005

Estira més un pèl de figa que una maroma de barco	T006
Fa més qui vol que qui pot	
Feina (o Obra) començada és mig acabada	T003
Feina feta no fa destorb	
Fent i desfent, aprèn l'aprenent	T003
Fes bé i no facis mal, que altra cosa no cal	
Feta la llei, feta la trampa	T003
Fill ets, pare seràs; tal faràs, tal trobaràs	T005
Fins a la mort tot és vida	T009
Fins a setanta d'abril no et llevis fil	T001
Gallina vella fa bon caldo	T010
Gat escaldat de l'aigua tèbia fuig (o amb aigua tèbia en té prou)	T007
Gent jove, pa tou	T010
Gos (o Ca) que lladra no mossega	T007
Gota a gota s'eixuga la bóta	T010
Hi ha més dies que llonganisses	T002
Hi ha ulls que s'enamoren de lleganyes	
Hi veuen més quatre ulls que dos	T006
Home casat, burro espatllat	
Home previngut mai no és vençut	
Home refranyer, guilopo i malfaener	
Home roig i gos pelut, primer mort que conegut	
Home vell, cada dia un mal novell	
Hoste i peix menut al cap de tres dies put	T005
Hostes vingueren que de casa ens tragueren	
Infants i orats diuen les veritats	
Ja et conec, herbeta, que et dius marduix	T007
Ja pots xiular si l'ase no vol beure	
L'aigua fa la vista clara	T010
L'alegria dura poc a la casa del pobre	T008
L'escriure fa perdre el llegir	T015
L'esperança és l'últim que es perd	T008
L'excepció confirma la regla	T015
L'hàbit no fa el monjo	
La cabra, pels seus pecats, té els genolls pelats	T007
La constància tot ho venç	
La corda sempre es trenca per la part més prima	T014
La cura va bé, però l'ull el perdrem	T009
La darrera gota és la que fa vessar el got	T014
La fortuna és dels atrevits	T003
La intenció és el que compta	T013
La llengua no té ossos, però en trenca de ben grossos	T006
La llum dels ulls és l'alegria de l'ànima	
La mala herba sempre creix	T007
La mar, com més en té, més brama	T007
La millor paraula és la que queda per dir	T013
La paciència és la mare de la ciència	T013
La pela és la pela	T003
La por guarda la vinya	T008

La primavera la sang altera	. T002
La processó va per dintre	. T014
La recaiguda és pitjor que la malaltia	. T009
La roba bruta, rentar-la a casa	. T005
La unió fa la força	. T013
L'ase sempre va al davant	. T007
Les aparences enganyen	
Les comparacions són odioses	. T013
Les desgràcies no vénen mai soles	
Les penes amb pa fan de més bon passar	. T010
L'experiència és la mare de la ciència	. T015
L'home proposa i Déu disposa	. T004
L'home que vol mentir gran memòria ha de tenir	. T006
Li diu el mort al degollat: —Qui t'ha fet eixe forat?	. T006
L'ull de l'amo engreixa el cavall	
Mai no se'n sap prou	
Mai plou a gust de tothom	
Mal de molts, consol de rucs (o conhort de boigs)	
Malaltia llarga, parenta de la mort	
Març, marçot, mata la vella a la vora del foc i a la jove si pot	
Menja bé, caga fort i no tingues por a la mort	
Menjant, menjant, ve la gana	
Mentre hi ha vida, hi ha esperança	
Més caga un bou que cent orenetes	
Més val sol que mal acompanyat	
Mestre de tot, oficial de res	
Molt soroll per a no res	
Molta pressa i poca endreça	
Moltes gotes fan un ciri	
Morta la cuca, mort el verí	
Músic pagat no fa bon so	
N'hi ha per a tots els gustos	
N'hi ha que neixen estrellats	
Ningú no neix ensenyat	
No deixis les sendes velles per les novelles	
No deixis per a demà el que puguis fer avui	
No diguis blat fins que no el tinguis al sac i ben lligat	
No diguis d'aquesta aigua no en beuré, per tèrbola que sigui	
No es coneix la salut fins que s'ha perdut	
No és més net qui més neteja, sinó qui menys embruta	
No és més ric qui té més, sinó qui menys en necessita	
No és or tot el que lluu	
No es pot dir mal, que no surti l'animal	
No es pot matar tot el que és gras	
No es pot repicar i anar a la processó	
No es recorda el capellà que va ser escolà	
No hi ha duros a quatre pessetes	
No hi ha fum sense foc	
No hi ha mal que cent anys duri	
. 10 m m m m m que eem um ye uum	. 1013

No hi ha mal que per bé no vingui	T013
No hi ha més cera que la que crema	
No hi ha pitjor cec que el que no hi vol veure	T008
No hi ha pitjor sord que el qui no vol oir (o sentir)	
No hi ha rosa sense espines	
No ofèn qui vol sinó qui pot	
No passis s'arada davant es bou	
No per tu, sinó pel pa, remena la cua el ca	
No s'ha d'estirar més el braç que la màniga	T013
No se'n canta ni gall ni gallina	
No s'ha fet la mel per a la boca de l'ase	T007
No tot són flors i violes	
Només ho sap qui ho passa	T014
Només te'n recordes de santa Bàrbara quan trona	
O caixa, o faixa	
On en mengen dos, en mengen tres	
On hi ha pèl, hi ha alegria	
On va la corda va el poal	
On vagis, dels teus n'hagis	
Pa per a avui, fam per a demà	
Pagant, sant Pere canta	
Panxa plena no té pena	
Paraula donada, paraula sagrada	
Paraula i pedra solta no tenen volta	
Pardal que vola, a la cassola	
Parlant, la gent s'entén	
Pel juny, la falç al puny	T002
Pels teus pecats, portes els genolls pelats	
Per Any Nou, un pas de bou	
Per Carnaval, tot s'hi val!	
Per força els pengen	T014
Per la boca mor el peix	T007
Per la Mare de Déu d'agost, a les set ja és fosc	T002
Per lluir s'ha de patir	
Per l'obra coneixereu el mestre	T003
Per Nadal una passa de gall i per Sant Antoni una de dimoni	T002
Per Nadal, cada ovella al seu corral	
Per Nadal, qui res no estrena, res no val	T002
Per Sant Antoni una passa de dimoni	T002
Per Sant Joan, bacores, verdes o madures, segures	T002
Per Sant Macià, l'oronella ve i el tord se'n va	T002
Per Santa Llúcia un pas de puça, per Nadal un pas de pardal, per Sant Esteve	
un pas de llebre	T002
Per Tots Sants, capes i mocadors grans	T002
Per un cigró no es perd una olla	T010
Per un clau es perd una ferradura	
Per una orella li entra i per l'altra li surt	
Plou, però pel que plou, plou poc	
Pobrets, alegrets i <i>ligerets</i> de butxaca	

Poll revifat, pica més que cap	. T007
Poques paraules i ben dites	. T013
Porc a mitges, mai és gras	. T007
Pot petit aviat és ple	. T006
Preu per preu, sabates grosses	. T003
Primer jo, després jo i sempre jo	
Quan al cel hi ha bassetes (o cabretes), a la terra hi ha pastetes	
Quan el gat no hi és, les rates ballen	
Quan el mal ve d'Almansa, a tots alcança	
Quan el Montgó (o Benicadell, o Bèrnia, o Corbera, o la Corberana, o	
Galatzó, o Ifac, o Matamón, o el Mondúver, o el Montsià, o la Murta, o	
Pipa, o Segària) porta capell, pica espart i fes cordell	. T011
Quan el sol surt, surt per a tothom	
Quan els gossos borden, alguna cosa senten	
Quan la Candelera plora, l'hivern és fora; quan la Candelera riu, l'hivern és	
viu; tant si plora com si riu, l'hivern és viu	. T001
Quan la fam (o la misèria) truca a la porta, l'amor fuig per la finestra	
Quan la guineu no les pot haver, diu que són verdes	
Quan les gavines van per l'horta, fes foc i tanca la porta	
Quan plou molt, no valen paraigües	
Quan plou, plou per a tothom	
Quan plou, plou; quan neva, neva; quan fa vent, aleshores fa mal temps	
Quan un no vol, dos no es barallen	
Quan una porta es tanca, se n'obre una altra	
Quan vegis la barba de ton veí pelar, posa la teva a remullar	
Quant més sucre més dolç	
Qui (no) guarda quan té, (no) menja quan vol	
Qui a bon arbre s'arrima, bona ombra l'acull	
Qui a dos amos (o senyors) vol servir, a un o l'altre ha de fallir (o trair)	
Qui amb dolents s'ajunta, dolent es torna	
Qui amb xiquets es gita, pixat s'alça	
Qui barata, el cap se grata	
Qui bé et vol, et farà plorar	
Qui busca, troba	
Qui calla atorga	
Qui canta a la taula i xiula al llit no té el seny gaire acomplit	
Qui canta els seus mals espanta	
Qui de jove no treballa, de vell dorm a la palla	
Qui del llop parla, el llop li surt	
Qui dia passa, any empeny	
Qui diu el que vol, ha de sentir el que no vol	
Qui diu les veritats, perd les amistats	
Qui és desgraciat, amb els collons entropessa	
Qui és el teu enemic? El del teu ofici	
Qui és sabater, que faci sabates	
Qui escup al cel, a la cara li torna (o cau)	
Qui estiga bé, que no es moga	
Qui estigui lliure de culpa, que llenci la primera pedra	
Qui et vol mal, et farà riure; i qui et vol bé, et farà plorar	

Qui fa el que pot, no està obligat a més	T014
Qui fa un cove, fa un cistell	
Qui guisa dolç, guisa per a molts; qui guisa salat, guisa per al gat	
Qui ha fet avui, farà demà	
Qui juga amb foc, es crema	
Qui la fa, la paga	
Qui mal entén, mal respon	
Qui mal pensa, mal fa	
Qui matina, fa farina	
Qui menja sopes, se les pensa totes	
Qui més té, més vol	
Qui molt abraça, poc estreny	
Qui molt s'abaixa, el cul ensenya	
Qui no corre, vola	
Qui no en fa, no en conta	
Qui no es consola, és perquè no vol	
Qui no et conegui, que et compri	
Qui no plora, no mama	
Qui no s'arrisca, no pisca	
Qui no sembra, no recull	
Qui no té cap (o memòria), que tingui cames	
Qui no té feina, el gat pentina	
Qui no té l'eina, no fa feina	
Qui no té un all, té una ceba	
Qui no vulgui pols, que no vagi a l'era	
Qui oli remena, els dits se n'unta	
Qui paga, mana	
Qui pega primer, pega dos cops	
Qui posarà el cascavell al gat?	
Qui primer és al molí, primer mol	
Qui s'allarga més que el llençol, mostra els peus	
Qui sembra vents, recull tempestats	
Qui sembra, recull	
Qui t'ha fet el nas, que et tinga al braç	
Qui t'avisa no et vol mal	
Qui té amics, té fatics(; qui té amigues, té fatigues)	
Qui té boca s'equivoca i qui té nas es moca	
Qui té el cul llogat no seu quan vol	
Qui té gana, somia pa	
Qui té la cua de palla, que no s'acosti al foc (o s'encén)	
Qui té ofici, té benefici	
Qui té padrins, el bategen	
Qui t'estima et farà plorar	
Qui tot ho vol, tot ho perd	
Qui treu el joc, mai perd	
Qui va a Liorna ja no torna	
Qui va amb autobús és coix o gamarús	
Qui va amb un coix, al cap de l'any ho són tots dos	
Qui vulgui peix, que es mulli el cul	

Rectificar és de savis	T013
Riurà bé qui riurà darrer	T013
Robar a lladres no és pecat	
Roda el món i torna al Born	
S'ase va dir orellut a n'es porc	
Sa feina des diumenge el dimoni se la menja	
Sac buit no s'aguanta dret	
Salut i força al canut	
Sap més el dimoni per vell que per dimoni	
S'atrapa (o agafa) abans (o primer) a un mentider que a un coix	T006
Savi foraster, a casa el primer	
Secret de tres, no val per a res	
Segons el vent, les veles	
Sempre cols amarguen	
Sempre parla qui més ha de callar	
Sempre plou quan no hi ha escola	
Sempre plou sobre mullat	
Sense trencar ous, no es fan truites	
Set n'hi entren i set n'hi han de sortir!	
Si et pica, rasca't	
Si has de prendre consell, pren-lo sempre d'home vell	
Si per la mar s'arrasa, fica't en casa	
Si res li escau, posa-li blau	
Si vols estar ben servit, fes-te tu mateix el llit	
Som al ball i hem de ballar	
Tal dia farà un any	
Tal pare, tal fill	
Tant d'anar el càntir a la font, arriba que un dia es romp	
Tant tens, tant vals	
Tanta confiança fa fàstic	
Tants caps, tants barrets	
Tira més un pèl de dona que cent mules	
Tohom té la seva creu	
Tot bon català té fred després de menjar	
Tot bon cavall ensopega	
Tota pedra fa paret	
Tothom diu de la fira segons com li va	
Tothom vol justícia, però no per casa seva	
Tots (o Tres) al sac i el sac en terra	
Tots els camins van (o duen, o porten) a Roma	
Tranquil·litat i bons aliments(, tenen sanes a les gents)	
Tururut, qui gemega ja ha rebut	
Ull per ull, dent per dent	
Un bon dinar fa de bon esperar	
Un clau en treu un altre	
Un roc a la faixa i els diners a cap caixa	
Una bona capa tot ho tapa	
Una cosa és dir i l'altra és fer	
Una flor no fa estiu, ni dues primavera	

Una mà renta l'altra i les dues la cara	T006
Uns comptes fa l'ase i uns altres el traginer	T003
Uns neixen amb estrella i uns altres amb esquella	T003
Val més boig conegut que savi per conèixer	T015
Val més bona fama que diners	
Val més caure en gràcia que ser graciós	T013
Val més enginy (o manya, o traça) que força	T013
Val més la salsa que els cargols	T010
Val més poc i bo que molt i dolent	T013
Val més poc que no res	T013
Val més prevenir que guarir	T009
Val més rodar que rodolar	T013
Val més ser cap de lluç que cua d'estruç	T007
Val més ser petit i eixerit que gros i ase	T007
Val més tard que mai	T013
Val més tenir que desitjar	T013
Val més un pardal a la mà que una perdiu en l'aire	T007
Val més un veí a la porta que un parent a Mallorca	T011
Valencià (o Andorrà, o Català, o Vigatà) i home de bé, no pot ser	T011
Vent de xaloc, mar molta i peix poc	T001
Vesteix un bastó i semblarà un senyor	T006
Vés-te'n, Anton, que el qui es queda ja es compon	T006
Viu més qui piula que qui xiula	T006
Vol i dol	T006
Voler és poder	T013

